

Opinia Konsultanta Krajowego w dziedzinie pielęgniarstwa w sprawie przekazywania raportów pielęgniarzkich w formie ustnej

W aktualnie obowiązującym systemie prawnym **brak przepisów regulujących formę, w jakiej mogą być przekazywane raporty pielęgniarzkie**. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 grudnia 2010 roku w sprawie rodzaju i zakresu dokumentacji medycznej oraz sposobu jej przetwarzania (Dz.U.Nr 252, poz. 1697) nie uwzględnia formy ustnej raportów pielęgniarzkich jedynie odnosi się do księgi raportów pielęgniarzkich. Zawartość księgi raportów pielęgniarzkich została określona w § 31 przywołanego rozporządzenia.

Przepisy prawne nie zabraniają wprowadzenia drogą decyzji pracodawcy obowiązku jedynie pisemnego przekazywania raportu pielęgniarzkiego.

Nie bez znaczenia jednak dla oceny zasadności wprowadzenia jedynie pisemnego przekazywania raportów pielęgniarzkich jest niezmiennie stanowisko Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych (*nr 43 z dnia 16 czerwca 2010 roku w sprawie konieczności przekazywania raportów pielęgniarzkich w formie ustnej i pisemnej*), zgodnie z którym **istnieje bezwzględna konieczność przekazywania raportów pielęgniarzkich w formie pisemnej i ustnej**. Podobną opinię prezentuje Polskie Towarzystwo Pielęgniarskie stwierdzając, iż **forma pisemna nie może zastąpić ustnego przekazywania raportu**, gdyż zmiana rozpoczynająca dyżur musiałaby mieć min.1 godzinę na szczegółowe przeczytanie wszystkich zapisów w poszczególnych drukach dokumentacji medycznej, bez świadczenia w tym czasie usług zdrowotnych, co stanowiło by zagrożenie bezpieczeństwa pacjentów (*stanowisko PTP w sprawie czasu pracy przeznaczonego na raport pielęgniarzki z dnia 17 marca 2010 roku*).

Osobiście przychyliam się do stanowisk NRPiP oraz PTP w sprawie konieczności przekazywania raportów pielęgniarzkich w formie pisemnej i ustnej. W mojej opinii przekazywanie raportów pielęgniarzkich tylko w formie pisemnej jest niewystarczające. Przekazywanie raportów pielęgniarzkich w formie pisemnej i ustnej ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa zdrowotnego pacjentom poprzez przewidywanie i eliminowanie zdarzeń niepożądanych wynikających z niedostatecznego przepływu informacji o stanie zdrowia pacjentów oraz dbania o wysoką jakość udzielanych świadczeń zdrowotnych. Wprowadzenie w podmiotach leczniczych zakazu przekazywania raportów pielęgniarzkich w formie ustnej uważam za niedopuszczalne, bowiem stanowi bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa opieki. Ponadto podmiot leczniczy zgodnie z Kodeksem pracy jest

zobowiązany do stworzenia bezpiecznych warunków pracy pracownikom, a jako świadczeniodawca – do bezwzględnego wywiązywania się z podpisanej umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia na realizację określonych świadczeń zdrowotnych na rzecz świadczeniobiorców.

Kraków, listopad 2012 r.

dr hab. Maria Kózka
Konsultant Krajowy w dz. pielęgniarstwa